

משה ישראל:

„עדי-האופי יכולים להטות את הכף לזכות!“

פליקס אביטל:

„העינטוז שלי שיגע לגמרי את מני פאר!“

מיה ליטווינסקי:

„כשחיל נכצע בלבנון, הפחד תוקף אותי!“

התופעה הזאת של עדי-אופי מפורסמים, המופיעים באחרונה בבית-המישפט, כדי לסגור על נאשמים בעבירות חמורות, הפכה לאופנה. ביום הראשון השבוע, העידו שני שרים במישפט של אחד מנאשמי אירגון הטרור היהודי, הרב הראשי האשכנזי יעיד בקרוב על אופי הטוב של נאשם אחר.

פניתי למישפטן הצעיר משה ישראל, המתמחה בפלילים, וביקשתי לדעת איך עדי-אופי מפורסם משפיע על בית-המישפט. ישראל היה זהיר מאוד בניסוחיו, כיאה למיש-פטן, אך דבריו מפורשים וברורים.

אינני יכול לומר איך מעמדם של עדי-האופי משפיע, בסופו של דבר, על בית-המישפט. התשובה איננה אחידה. עקרונית, לא מעמדו של עדי-האופי צריך להשפיע, אלא תוכן עדותו. מאידך, כל בית-מישפט מתרשם מאמינותו של כל עד הבא לפניו, ובכלל זה עדי-אופי. ובהקשר זה, עניין המעמד עשוי להיות רלוונטי, אם כי באופן עקיף.

● **האם זה מקובל להביא עדי אופי חשובים?**
עדי-אופי אמורים להיות חשובים, ובלבד שתוכן העדות יהיה רלוונטי ובעל משקל.

● **מה השפעתם בעבירות חמורות?**
גם בעבירות חמורות מאוד שוקל בית-המישפט מיהו האדם העומד לפניו. מה ריקעו ומהן מידותיו. עדי-האופי יכולים להטות את המאזניים לכפי-זכות גם במקרים של עבירות חמורות מאוד.

● **האם עולה מדברייך, כי רצוני שנאשמים יחששו עדי-אופי מפורסמים וחשובים?**
בוודאי שזה לא צריך להזיק שהם מפורסמים ומכוברים.

צופי התוכנית סיבה למסיבה, שהוקרנה לכבוד חגי המורים, זכו לראות את פליקס אביטל, כשהוא מענטז לצלילי שירו המפורסם של ג'קי מקייטן, הלוא הוא השיר המענטז. מאז הוא הפך איש מבוקש ביותר: עיתונאים רצים אחריו, להכין עליו כתבות-דיוקן ארוכות. פליקס, כפי שדווח בטלוויזיה, הוא מוסכניק, והוא נאלץ לדחות את זרם הפניות אליו, מחוסר זמן.

מעטים יודעים שהוא גם משורר, מלחין וזמר. אבל לא זאת הסיבה שכל הארץ ראתה אותו. איך נקלע לטלוויזיה? הוא מספר בין תיקון מכונית אחת לשניה.

כאתי לראות את מקייטן בהופעה במועדון בתל-אביב, כשהוא שר את המענטז, התחלתי לרקוד ולענטז. מני פאר היה שם, כרי לראות את ג'קי לפני ההופעה שלו בסיבה למסיבה.

כשמני ראה את העינטוז שלי, הוא השתגע ואמר לי: „אתה חייב לבוא לצילומים של סיבה למסיבה.“ אירגנתי את כל החבורה שלי, באנו, רקדנו ועשינו שמח.

● **אתה מסתמך בריקודים?**
לא, אני גם שר. הקאסטה שלי, הזמן ישוב, נמכרת בכל הארץ. הגעתי לזה די במיקרה, השקעתי בכחור לא מוכר, וביקשתי ממנו, אם יצליח, שנעבוד ביחד, ושאני אחיה אמרגן שלו. אך הוא עשה לי כרו, או החלטתי שבמקום להשקיע באחרים, כדאי שאשקיע בעצמי.

● **מה עשית?**
הקלטתי שירים שכתבתי והשמעתי לחברים. יום אחר בא אליי הזמר משה גיאת, לתקן את המכונית שלו. השמעתי לו את שיריי. הוא שיבח אותם וביקש לקנות אותם. אז העותי להפיץ אותם בעצמי ולהופיע בהתנדבות, בלי אמרגנים.

● **מה קורה איתך עכשיו, אחרי הטלוויזיה?**
בבוקר אני במיסק. בערבים אופיע, אבל לא בכל ערב.

המראיית הטיבעית בשבוע טראגי שכזה היא אם של חייל המשרת בלבנון, למיה ליטווינסקי יש בן המשרת כבר שנתיים בלבנון. הוא חובש כומתה אדומה ושווה באיזורים המסוכנים ביותר בצפון הארץ. שאלתי אותה איך היא מרגישה בימים שכאלה.

אני עוברת תקופה קשה. כשאני רואה בטלוויזיה שנפצעו חיילים מהיחידה של הבן, כרוך שפחד תוקף אותי. מאידך, אני מאוד גאה שבני התנדב ליחידה מובחרת.

● **מה קורה איתך כאשר את שומעת ברדיו הורעות של דוברי-צה"ל?**

כרגע הראשון אני שמחה, כי אם משרים את זה כרדיו, אני יכולה להיות בטוחה שלבני לא אירע דבר. אז אני בטוחה שהאסון פסח עלינו, משום שצה"ל רואג להודיע קודם כל למישפחות, לפני שהוא מאפשר שירוד ברדיו.

● **האם אחרי אירועים כאלה את מייחלת לטלפון ממנו?**

בוודאי. הוא מתקשר כמה שיכול, בעיקר בערבים, וכא לחופשות.

● **ואיך חיים עם המועקה יובייים?**
אני משתדלת שלא לחשוב על כך.

● **מה דעתך על האמהות שסועלות ציבורית בעד נסיגה מיידי?**
אני מתנגדת להפגנות של אמהות. תפקידה של אם הוא לא להפגין, אלא להמתין לבן בבית.

● **ומה אומר בנך החייל על שהייתו בלבנון?**
בתחילה זה העיקר עליו מאוד. בחופשות הוא היה מתפרץ. הקשבנו לו ועודדנו אותו. סיפרנו לו שגם בעבר היו מילחמות וגם אותנו לא שאלו, כששאלו אותנו לחיות.

● **ומה הוא אומר כיום?**
כפעם האחרונה שדיברנו, הבנתו שהוא יישאר שם כל עוד זה נדרש.